

holdte indenfor den Grænse, som vi kunde tænke os maatte være passende, vilde vi maaske alligevel meget godt til syvende og sidst kunne stemme for Forslaget. Men paa den anden Side føle vi os jo ikke bundne af den Lov, som vi have stillet os saaledes til den Gang, den var til Behandling her i Tinget.

Under Finanslovens 1ste Behandling tillod jeg mig endvidere at berøre denne Sag for derved at antyde i store Træk den Stilling, som jeg mente, vi vilde komme til at indtage, naar nu Sagen kom til at foreligge her i Tinget. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa de Udtalelser, jeg den Gang fremsatte, thi det vil fremgaa af det, jeg nu agter at sige med Hensyn til det foreliggende Forslag.

Hvad dette Forslag angaar, maa jeg slaa fast og begynde med at sige, at dette Forslag fjerner sig omtrent saa langt som muligt fra de Krav, som Socialdemokratiet har opstillet. Det tilfredsstiller os ikke paa noget som helst Punkt, der er ikke et eneste Punkt i det foreliggende Forslag, der imødekommer noget af de Krav, vi have stillet. Jeg vil dog anføre, at paa Thorvald Jørgensens Plan, der her foreligger som Forslag fra Ministeren, er der nede paa den Plads, hvor Tøjhuset ligger, foretaget nogle Antydninger af en Ordning, som i nogen Grad falder sammen med den Plan, som Socialdemokratiet i sin Tid fremlagde her i Tinget, og for saa vidt kan jeg sympatisere med det Forsøg, der er gjort paa at tilvejebringe en Ordning paa Slotsholmen. Men som Forslag ligger dette jo ikke for, det er kun en Tegning af Arkitekten, den er jo ikke indbefattet i Ministeriets Forslag og ligger altsaa ikke for i Øjeblikket, og den kan altsaa ikke faa nogen Indflydelse paa vor Stilling til Sagen i det hele taget. Jeg skal endvidere anerkende, at den ærede Arkitekt i sin Plan har indbefattet en Ombygning af de to Broer, som føre fra Byen over til Slotsholmen, nemlig Højbro og Holmensbro. Ogsaa det fandt vi nødvendigt, den Gang vi forelagde vor Plan til Slotsholmens Bebyggelse, og det glæder os nu, at den Tanke er bleven optagen fra Arkitektens Side, men heller ikke det ligger jo egentlig for. Jeg ved ikke, hvorvidt Ombygningen af disse Broer er indbefattet i det Overslag, der er fremsat; jeg antager vel nærmest, at det ikke ligger for, men at det er noget, som egentlig nærmest ligger udenfor Planen. Jeg skal altsaa kun udtale min Anerkendelse af denne Tanke og sige, at paa dette Punkt

kunde jeg sympatisere med Arkitektens Plan. Men saa er jeg ogsaa færdig med det gode, jeg har at sige om Planen. Jeg er ikke i Stand til at kunne sige noget mere godt om den og maa derfor bestemt tage Afstand fra den.

For det første maa jeg bemærke, at den Rigsdagsbygning, som det var Meningen skulde opføres, faa vi jo ikke. Der opføres jo slet ingen Rigsdagsbygning, der opføres heller ikke nogen selvstændig Bygning for Retsvæsenet. Højesteret skal installeres i en Fløj af Slottet, men nogen Bygning for Retsvæsenet, saaledes som vi Socialdemokrater havde stillet Krav om, er der ikke forelagt noget Forslag til. Jeg skal nu først opholde mig ved den Fløj af Slottet, som man vil overlade til Rigsdagen, og sige, at det er jo kun en Installation af Rigsdagen i den gamle Sidefløj paa det gamle Slot. Der bygges ingen Ting eller saa godt som ingen Ting til. Fløjen bliver blot udvidet med nogle Kvadratalen oppe ved Ridebanen, det er det hele, men ellers bygges der ingen Ting til. Man tager de gamle Mure, som de ere, og saa ser man at indrette sig, som man kan, og installerer Rigsdagen i det gamle Sidehus. Det betragter jeg som noget ganske uværdigt for Rigsdagen. Heri tror jeg at være i Overensstemmelse med mange Udtalelser fra mange forskellige Sider, som ere fremkomne i de mange Aar, hvor Rigsdagen var paa Slottet, og med Udtalelser, som ere fremkomne, efter at Slottet var brændt, om, at nu maatte man endelig se at komme til en Installation af Rigsdagen, som kunde være den værdig. Rigsdagen blev jo, da vi fik den fri Forfatning i Landet, installeret paa Christiansborg Slot, altsaa som et Appendix til Kongemagten. Saaledes saa det ud, som om Kongemagten, efter at vi havde faaet den fri Forfatning, endnu var det væsentligste her i Landet, som om Rigsdagen var det mindre væsentlige, var som et Slags Anneks til den enevældige Kongemagt, som vi havde haft tidligere. Man har ofte fremført, at dette fik sit Udtryk i den Maade, hvorpaa Rigsdagen var anbragt, og at det var uværdigt for Rigsdagen at benytte disse Lokaler, man saaledes havde overladt den.

Men dertil kom, at Lokalerne, hvad Pladsen angaar — fordi man den Gang ikke havde anden Plads —, vare i høj Grad uheldige for Rigsdagen, idet der var for lidt Plads, og idet Lokalerne, som man havde, ikke vare indrettede til det Brug og slet ikke egnede sig til den Tjeneste, som man forlangte af dem. Ganske det